

Fransin ja Karlin sanomat

Timm-Ketonen sukuseuran sukulehti nro 23

vuosi 2012

Sisältö

Rakkaat sukulaiset! (<i>Helena El Tobgy</i>)	3
Sukujuhla Ali-Ketolan tilalla Matin Talolla 18.8.2012 (<i>Kirsti Manninen</i>)	4
Konsti elää kauwwan eli Tarpeellisia ja hyödyllisiä neuvoja ja Ojjennus-nuoria Terweyden warjelemiseksi ja saada elää isohon ikähän (<i>Riitta Riikkilä</i>)	9
Timm-Ketonen sukuseuran merkkipäiviä vuonna 2013	11
Syntyneitä.....	13
Avioliittoon vihityt.....	14
Ylioppilaat ja valmistuneet.....	14
Täältä ikuisuuteen	15
Sukuviiri luovutettiin Helli Brevenholtille (<i>Irmeli Valjento</i>).....	15
Esko Ketonen – sukututkija ja kertoja vailla vertaa (<i>Maisa Nissinen</i>)	16
Tiinu kouluratsuna (<i>Camilla Lehtikangas</i>)	22
Tervehdys Ruotsista	23
Kesäretkelle Riikaan (<i>Lasse Pitkäranta</i>).....	23
Erkki Renvall In memoriam (<i>Marjatta Ruusunen</i>)	24
Tilaa sukuseuran omia tuotteita	25
Timm-Ketonen sukuhallitus 2012–2014	26
Suvun jäsenten muuttuneet tiedot.....	27
Muistathan maksaa jäsenmaksusi	27

Rakkaat sukulaiset!

Vuosi on taas vierähtänyt loppuun ja kostea syys on takanamme. Oli kauniita päiviäkin ja ainakin elokuussa saimme viettää Sukujuhlaamme Kokemäellä Ali-Ketolan tilalla kauniissa säässä, esi-isiemme jalan jäljillä. Sukumme jäsen Irja Niemitalo kertoi mielenkiintoisia tarinoita ja asioita esiäidistämme Johanna Elisabet Timm'stä ja hänen miehensä Juho Fredrik Yli-Ketolasta, juhlapaikkamme silloisista omistajista.

Sukuseuran toiminta on ollut tämän vuoden aikana vilkasta ja työntäyteistä. Hallitus on kokoontunut vuoden aikana kuusi kertaa. Sukujuhlan järjestäminen tuo aina tullessaan kaikenlaisia järjestelyjä. Olemme saaneet paljon positiivista palautetta onnistuneesta ja lämminhenkisestä Sukujuhlasta.

Aloitamme vuoden alusta perinteisen ns. välivuotena järjestettävän kesäretken suunnittelun. Olisi tarkoitus matkustaa parin kolmen päivän ajaksi johonkin esivanhempiemme asuinpaikalle. Otan mielelläni ehdotuksia vastaan. Ilmoittelemme asiasta kotisivuillemme www.timm-ke-tonen.fi.

Lisäksi meidän on tarkoitus ryhtyä käyttämään sosiaalista mediaa enemmän yhteydenpidossa sukulaisten välillä, koska enää ei tule pistäytyttyä sukuloimassa noin vaan.

Antakaa kuulua itsestänne ja lähisukulaisistanne. Haluaisimme saada suvussa tapahtuneet muutokset syntymiset, poisnukkumiset ajan tasalle. Ammattiin valmistumiset, ylioppilaat ja kaikenlaiset saavutukset kirjaisimme Sukujutut – ohjelmaan ja mahdollisesti tulevaan kirjan lisäosaan. Ajan tasalla olevat yhteystiedot ovat tuiki tärkeitä, s-postiosoitteet helpottavat yhteydenpitoa.

Kiitän kaikkia sukuseuran jäseniä ja hallitusta kuluneesta vuodesta.

Toivotan Teille kaikille Hyvää Joulua ja Rauhaista Uutta Vuotta 2013 !

Helena El Tobgy (taulu 213)

Sukujuhla Ali-Ketolan tilalla Matin Talolla 18.8.2012

Kirsti Manninen (taulu 105)

Kuvat Kalevi Ketonen

Tällä kertaa vietimme sukujuhlaa Kokemäellä Ali-Ketolan tilan Matin Talolla, joka on suvun vuosina 1860–1902 omistaman Yli-Ketolan tilan päärakennus, ei tosin enää sama kuin suvun asuessa tilalla. Alkuperäinen paloi 1900-luvun alkupuolella. Juhlasää näin sateisena kesänä oli kohtuullisen lämmin ja aurinkoinen ja perinteinen satakuntalainen miljöö aivan Kokemäenjoen rannalla suvun vaiheisiin liittyvänä antoi aidon tunnelman juhalle.

Sukuseuran perustajan Esko Ketosen syntymästä on kulunut tänä vuonna sata vuotta. Ennen sukujuhlaa kokoontuimme Kokemäen kirkolle Esko Ketosen haudalle kunnioittamaan hänen muisto-

Sukujuhlassa oli läsnä 42 suvun jäsentä, jotka ryhmittivät yhteiskuvaan Matin Talon pihalla.

Maire Tuuliainen ja Mitti Graeffe isänsä haudalla Kokemäellä.

aan. Esko Ketosen tyttäret Maire Tuuliainen ja Mitti Graeffe laskivat haudalle sukuseuran kukat.

Matintalossa vieraita oli vastaanottamassa Kalevi Ketonen ja Lasse Pitkäranta, puheenjohtaja Helena El Togby piti tervetuliaispuheen ja kutsui Sirpa Ala-Ketolan esittelemään Ali- ja Yli-Ketolan tilojen historiaa (tilat ovat nykyään yhdessä) ja selvittämään ruokailun kulun. Tarjolla oli perinteinen satakuntalainen pito-pöytä maukkaine kaloineen ja salaatteineen ja ruuan esillepano oli silmää ja makuhermoja hivelevä.

Ruuan jälkeen laulettiin Satakunnan laulu. Helena El Togbyn johdolla vietettiin hiljainen hetki poisnukkuneiden muistoksi. Pauliina Niemi-Losevan esittämänä kuultiin Hiljaisuus – Albinonin Adagio.

Varsinainen sukkokous pidettiin seuraavaksi. Helena El Togby avasi kokouksen ja kutsui vuosikokouksen puheenjohtajaksi Aarne Saaren ja sihteeriksi valittiin Marjatta Ruusunen. Vuosikokous asiat käytiin ripeästi läpi. Puheenjohtajana jatkaa Helena El Togby. Hallituksesta erovuorossa olivat Irmeli Valjento ja Lasse Pitkäranta. Valjennon tilalle valittiin Maisa Nissinen ja Lasse Pitkäranta valittiin uudelleen. Eroa pyytäneen Markku Häyhtiön tilalle valittiin Marjatta Ruusunen. Varajäsenistä jatkavat Kalevi Ketonen ja Marja-Leena Matara. Uudeksi varajäseneksi valittiin Päivi Lahti. Vuosikokous nimesi yli 20 vuotta sukuseuran asioita tarmokkaasti hoitaneen Riitta Riikkilän kunniajäseneksi.

Varsinaisessa sukujuhlissa kuultiin aluksi taiteilijapariskunta Pauliina Niemi-Losevan ja Aleksander Losevin musiikkiesitys, joka päättyi Säkijärven polkkaan. Siirryimme kuuntelemaan juhlan sanallista antia, Irja Niemitalon pitämää juhlaesitelmää *Juho Fredrik Juhonpoika ja hänen sukunsa*. Juho Fredrik Juhonpoika oli Yli-Ketolan ensimmäinen isäntä meidän suvustamme ja Johanna Elisabet Vendla Timmen toinen puoliso. He muuttivat vuonna 1860 yhdessä poikiensa Karl Fredrikin ja Fransin kanssa Kokemäen Yli-Ketolaan. Esityksessä kartoitettiin muun muassa Juho Fredrikin suvun aikaisempia yhteyksiä Kokemäelle. Esitys antoi meille uutta tietoa suvun vähemmän tunnetusta isälinjasta, jonka vaiheet Irja

Kauniisti katettu satakuntalainen pitopöytä oli tärkeä osa sukujuhlan tunnelmaa.

Alakuvassa sukulaisia kuuntelemassa Irja Niemitalon esitelmää.

Niemitalo on selvittänyt 1500-luvulle asti.

Esko Ketosta muistelivat puheis-
saan tytär Maire Tuuliainen ja Jaakko
Ranta. Esko Ketonen on sukuseuran
perustaja ja ensimmäisten sukukirjojen
tekijä. Ilman hänen työtään ja panos-
taan emme olisi tässä yhteisesti muiste-
lemassa häntä ja suvun vaihteita. Maire
Tuuliainen toi esiin henkilökuvan
isästään ja Jaakko Ranta kertoi Esko
Ketosen työstä sukutietojen keruussa
ja sukuseuran syntyvaiheissa. Esko
Ketosen kuva oli esillä juhlapöydällä.

Vakio-ohjelmaan kuuluva valoku-
vaus järjestettiin tällä kertaa ryhmä-
kuvana ulkona Matin Talo taustana.
Sitten siirryttiin takaisin sisätiloihin
tutustumaan Mirja Rannan kerää-
miin leikekirjoihin, uusittuihin suku-
tauluihin ja valokuviin, jotka Maire
Tuuliainen oli tuonut suvun jäsenille
jaettavaksi isänsä jäämistöstä. Lopuksi
nautittiin perinteiset kakkukahvit ja
paneuduttiin vapaaseen seurusteluun.
Tunnelma sukujuhlassamme oli lämmin ja kotoisa, seurustelu-
aika vain tuntui loppuvan kesken. Kuten aina, kaikki hyvä lop-
puu aikanaan, niin tämäkin juhla. Haikein mielin lähdimme
kotia kohden.

*Uusi kunniajäsen Riitta Riikkilä
sai kukat puheenjohtaja Helena El
Tobgyltä (yläkuva).*

*Sukuseuran pöytästandaarin luovutti
Riitta Riikkilä ansioituneelle seuran
jäsenelle Mirja Rannalle (oikeanpuo-
leinen kuva keskellä)*

*Lisäksi muistettiin lahjalla Erkka
Ruususta, jonka käsialaa on sukuseu-
ran vaakuna sekä Irmeli Valjentoa,
joka pitkän rupeaman jälkeen jäi halli-
tuksesta pois (alakuva).*

Konsti elää kauwwan eli Tarpeellisia ja hyödyllisiä neuvoja ja Ojjennus-nuoria Terweyden warjelemiseksi ja saada elää isohon ikähän.

Kirjoituksen tekijää ei tunneta. Se on prändätty G. W. Londiceriltä 1786 Vaasassa. Riitta Riikkilä (taulu 265) on antanut kirjoituksen lehden toimitukselle.

Joka tahtoo hyvin terwesnä pysyä, ja kauan elää pitkä iälliseksi, se eläköön koh-tuullisesti juomassa, ja ruoassa, rakkauden harjoituksessa, kylwyssä eli sau-nankäymisessä, suojen lyönnissä, nukumisessa, työssä, murheessa ja muissa asian-haarjoissa.

1 § Watta on ihmisessä niin kuin pata, ja maksa niin kuin tuli sen alla, kun se kiehuu; sentähden pitä wahta pidettämän lämminnä, käwelemisen, eli kätten työn eli ruu-miin waiwaamisen kautta, wäähä ennen ruoalle mennessä; että watta edes ylös läm-piää, ennen kuin ruokaa uudesti nautitaan; Ruoan jälkeen ei pidä rutosti työhön ruvettaman.

2 § Kauwwan paastota ja nälkää nähdä, yli oikian ruan ajan, ei ole terweellinen; sillä ihminen saa wattaansa kelvotointa märkyyttä ja ilmasia, kinoa.

3 § Älä syö, jos ei ole nälkä; ja watta tyhjetty entisestä ruoasta; muutoin tartutat mädättäväisiä kinoja.

4 § Älä monta tiimaa ruokaile, äläkä syö monenlaista.

5 § Kesällä syödään wähemmän ja talwella enemmän; mutta ruoan wäliin juodaan wähän ja usein.

6 § Lihawa ja raswanen ruoka estää ruoan sulamisen, makia ruoka ylös sulattaa kinot. Liijan suolainen ja palanut wahingoittaa wattan.

7 § Pese suus, hampaas, silmäs, korwas tausta kylmällä lähde wedellä joka aamu; wah-wistaa näön, kuulon, hampaan, wanhaan ikään.

8 § Harjaa eli kampa usein pääsi, että aiwojen liijat höyryt ulos pääsewät.

9 § Käwele ja liiku jotain ylös noustuasi, että loka jota yöllä on kokoontunut suoliin, laskeutuisi alaspäin, ulos persaukseen.

10 § Suuri ja äkkinäinen wihastuminen, ja raskas pitkällinen murhe ja huoli, kuiwat-tawat ylös ruumiin ja wiewät wihdoin kuolemaan.

11 § Juopumus wäkwewistä juomista, tekee ihmisen laiskaksi ja uneliaaksi, wahingoit-taa wattan, ja matkaan saattaa aiwoille ja koko ruumiille paljon pahaa.

12 § Hapoin olut, eli se kuin on prykätty kissastuneista ja happamoista maltaista, on sangen wahingollinen, samoin se juoma joka ei ole kyvin keitetty, josta tulee pureita ja wattan wäänteitä. Aiwan tuoreesta ja sameasta juomasta tulee kiwi-tauti. Wesi, maito, kirnupiimä erinomattain on luonnollisin ja terveellisin juoma.

13 § Uni eli nukkuminen on sangen hyvä, kuin se on kohtuullinen; sillä se vaikuttaa terävän ymmärryksen, hyvän muiston ja kewiän työn: wahwistaa ne luonnolliset woimat, saattaa ruumiin lihawaksi ja luonnon lämpymäksi.

14 § Mutta liikainen nukkuminen ei ole hyvä: sillä siitä kuivettuu ruumis, ja lisää kinoja ja sitkeitä märkyyksiä, keripukkia ja rewäsintä.

15 § Likin ruokaa, juomaa ja unta, on liikunto, askaroitseminen ja työn tekeminen, sekä ruumiille että mielelle tervweydeksi. liikunto ajaa suonista ja jäsenistä pahat märkyydet, ja kiskoo ne irralle ja ikänsä kuin pois hivuttaa.

16 § Paljo walwominen on wahingollinen ja wahentää sen luonnollisen lämpymän aiwan paljon, häwittä sen luonnollisen märkyyden, ja kaswoin kauneuden, lisää sappea ja kuiwaa ruumiin ylös paljon.

17 § Älä pidätä wettä, tuulta ja muuta luonnollista tarvetas, waan toimita ne luonnon waatimuksen perässä, Kiwi-taudit, pureet ja muut wiat tulewat jos ei luontoa totella sen waatiessa.

18 § Että paljon purgerata ja lääkitystä nauttia, on wahingollinen; luonto tottuu wihdoin niihin, ettei mitään tottele: ja ne wetävät ja imevät pois luonnollisen märkyyden

19 § Kolme kappaletta, jos niistä waarin otetaan, pitävät Terwesnä: 1:ksi pitää jalkansa aina kuivana ja lämminnä. 2:ksi watta on luonnollisen auki persaukseen. 3:ksi, että pää pidetään kylmempänä kuin jalat. Jalkain märkyydest ja huolimattomuudesta kuolee enin osa ihmisistä.

20 § Iloinen mieli ja tyytywäisyys lisää ikää. Merkit, joista tietään, jos joku elää wanhaksi; lewiät rinnat, mut ei ylös kohonneet, hoika watta, liha-suoniset reidet ja sääret karheilla karvoilla; iso pää; tiiwis ja luja iho ja nahka. Enemmän lihaa kuin lihawuutta, kewiä ja tasainen hengen weto, ettei rinta nouse ylös, waltasuoni ei lyö lujemmin eli nopeammin juoksua eli kiiwetä ylös mäkeä; tasainen uni ettei kaikista napsahdukista herää: että pian nukkuu, syö wahvat ateriat, ja usein ei käy tarpeelleen; kowa tarwes: mutta oikealla ajalla; iloinen ja leikkinen, joka ei pane kaikkia mieleen; ei murehdi turhia; on hilpiä ja liikunnossa.

Mutta ne jotka ovat kowin wirkut, käywät nopiasti ja tekewät ylös, hilpiästi, eiwät elä niin kauwan kuin ne jotka owat werkkaiset.

Ne joilla on hyvä terweys ja eiwät paljon liiku tulewat wiimein lihawaksi. Ruoka sulaa pitemmin yhen iloisen, kuin murheellisen tykönä, sentähden syödessä pitää olla siiwu puheita. Jolla on pitkä kaula ja hieno iho, ei elä paljon yli 30 ennen kuin saa keuhkotaudin. Joilla on lyhyt kaula ja pienet ihokarwat, kuolewat enimmäksi halwattuna. Ylönpaldinen äkkinäinen liikunto vaikuttaa myös halwaukseen. Joka on lasna ja nuorena elänyt siiwollisesti ja kohtuullisesti, se saa wielä wanhain nauttia jaloa terweyttä, ja iloista hywää omaa tuntoa.

”Konsti elää kauwan: eli tarpeellisia ja hyödyllisiä neuvoja ja ojjennus-nuoria terweyden warjelemiseksi ja saada isohon ikähän” on ns. arkkipainate 1700- luvulta. Arkkipainatteina julkaistiin hengellisiä ja maallisia lauluja, onnittelekirjoituksia ja muistikirjoituksia. lyhyitä kertomuksia, uskonnollisia tekstejä ja myös opettavaisia kansankirjasia terveydenhoidosta ym.

TIMM – KETONEN SUKUSEURAN MERKKITTÄVIÄ SYNTYMÄPÄIVIÄ 2013

50 VUOTTA

taulu nro

Rantanen Jarmo Erik	115
Englert Jenni Susanne, o.s. Englert	163
Rantanen Hanna Inkeri	381
Pelttari Mikko	77
Aarnio Maiju Sinikka, o.s. Meriö	59
Palola Hanna Kristiina, o.s. Korsman	238
Lindholm Erkki Juhani	396
Kivilä Markku Pasi Antero	59C
Kolehmainen Mari Annikka, o.s. Heliö	73
Ballon Ulrich	163
Hakanen Pasi Juhani	277
Wiitanen Maarit Kristiina, o.s. Landgren	337
Mäki Brita Linnea	29
Alsin Karl Thomas	256

60 VUOTTA

Tuohiniemi Eeva-Liisa, o.s. Nordling	175
Öberg Valter Rafael	41
Pelttari Jari Uolevi	77
Ketonen Kari Kalevi	348
Tuohiniemi Pirjo Orvokki, o.s. Makkonen	178
Wallin Rauno Kari Juhani	284
Ketonen Aila Anneli, o.s. Hoffren	348
Härkälä Kaija Marketta	59 C
Ketonen Anne Irmeli, o.s. Ketonen	367
Jokela Juha Olavi	311
Sato-Wideman Sinikka Anneli, o.s. Häyhtiö	233
Saijonkivi Tapio Kullervo	137
Korsman Hannu Veli-Pekka	237
Ketonen Tanja Helena, o.s. Lehtonen	324

70 VUOTTA

Pelttari Pirkko Hellevi, o.s. Kursi	96
Tallgren Tutta Katriina, o.s. Lehto	31

75 VUOTTA

Tuuliainen Maire Tuulikki, o.s. Ketonen	309
Kiiski Raija Liisa, o.s. Salonen	156
Vinberg Eino Juhani	278
Mäki Taisto Kalevi	29
Huhtala Ritva Kyllikki, o.s. Wallin	269
Heliö Juha Eero Antero	72

80 VUOTTA

Leppänen Seppo Antero	327
Faxby ent. Lahtinen Eino Emil	257
Salonen Orvokki Kaarina, o.s. Lehto	132
Pelttari Leena Vilhelmiina, o.s. Lilja	84

85 VUOTTA

Jokinen Hannu Väinö Edvard	361
Alanen Milja Maija Mielikki, o.s. Salonen	129
Häyhtiö Sakari Matti	240
Lind Kalle Veli Sakari	145

90 VUOTTA

Tapio Terttu Tellervo, o.s. Kannisto	124
--------------------------------------	-----

95 VUOTTA

Matara Aune Elma, o.s. Uusitalo	390
---------------------------------	-----

*Salla ja Elli Mäkiranta
(taulu 334–328)*

- Janne ja Emma Malmgrenille 14.10.2011 tyttö, Olivia Elisabeth Helsingissä (taulu 313)
- Linnea Wikströmille ja Gustav Urban Söderlundille 19.9.2011 poika,
Dick Urban Olle Söderlund Hasselassa, Ruotsissa (taulu 258-257)
- Anu ja Tuomas Kauppiselle 26.10.2011 poika, Aatu Johannes Kempeleellä (taulu 117)
- Kalle ja Satu Wallinille 27.10.2011 tyttö, Kerttu Maria Raakel Wallin Hyvinkäällä
(taulu 284)
- Helena Wikströmille ja Lars Jonas Hellströmille 18.11.2011 tyttö,
Ebba Hilja Hellström Torsåkerissa, Ruotsissa (taulu 258-257)
- Emmi ja Ari Nummelle 2.12.2011 tyttö, Kaisa Aleksandra Raumalla (taulu 32)
- Henna Kivilälle ja Petro Kannistolle 2.12.2011 tyttö, Mila Petra Alexsantra Turussa (taulu
59C)
- Niko ja Nita Hakaselle 29.12.2011 tyttö, Nila Caterina Hakanen Porissa (taulu 277)
- Tapio Häyhtiölle ja Pauliina Jalavalle 14.2.2012 poika, Toivo Vilho Vihtori Porissa (taulu 230)
- Anne ja Reima Mäkirannalle 4.4.2012 tyttö, Salla Iida Amanda Kangasalla
(taulu 334-328)
- John Heldeniukselle ja Gro Aanonsenille 16.4.2012 poika, Noah Heldenius
Sandnes'issa, Norjassa (taulu 247)
- Pär Faxbylle ja Emma Rasmussen Arndt'ille 29.4.2012 poika, Linus Isak Gustav Faxby
Trelleborgissa (taulu 251)
- Jarkko Petteri ja Katri Pauliina Kalliomäelle 6.5.2012 poika,
Ilmari Mauno Juhani Porissa (taulu 90-87)
- Hilla ja Alexandre Skiballe 13.6.2012 tyttö, Julia Alexandra U.S.A. Laramie (taulu 223)
- Michael Brevenholttille ja Hsueh Ching Wangille 17.7.2012 tyttö,
Freja Sophia Australiassa (taulu 243)

Hannariikka Demir-Lahdelle ja Bekir Demirille 24.7.2012 tyttö,
Almina Demir Porissa (taulu 84)

Vesa ja Anu Mataralle 9.10.2012 tyttö,
Mila Isla Maria Vantaalla (taulu 385-382)

”Enkeli lentää liihottaa, Lapsille onnea toivottaa!”

AVIOLIITTOON VIHITYT

Kalliomäki Jarkko Petteri ja Katri Pauliina, o.s. Hakasalo
4.8.2012 Noormarkussa (taulu 90-87)

Ida **Kajsa** Katrin, o.s. Wikström ja Persson Karl Johan
9.8.2012 Hasselassa, Ruotsissa (taulu 258)

Rantala Juho ja Roosa, o.s. Mäkipää 12.9.2012 Tampereella (taulu 223)

Hautamäki Heikki ja Korsman Maiju 15.9.2012 Jyväskylässä (taulu 237)

Dykesteen Arne ja Khaeng (Thaimaa) 17.3.2012 Stavangerissa, Norjassa
(taulu 249)

*Jarkko,
Ilmari
ja Katri
Kalliomäki.*

Syntymäpäivätiedot on poimittu sukukirjasta ja sukujutut-ohjelmasta. Vihityt, syntyneet, valmistuneet ja poisnukkuneiden tiedot perustuvat niihin ilmoituksiin, mitä toimituksen tietoon on tullut. Tietoja perhetapahtumista, valmistumisista ym. olisi mukava saada enemmän. Lähettäkää niitä sukuhaaranne yhteyshenkilöille tai hallituksen jäsenille. Myös valokuvat ovat tervetulleita!

YLIOPPILAAT JA VALMISTUNEET 2012

Alajärvi Helena Annele, ylioppilas	(taulu 29)
Jokela Joonas, ylioppilas	(taulu 311-309)
Rantanen Rosa Fredrika, ylioppilas	(taulu 115)
Pelttari Riku-Pekka, DI (sähkö)	(taulu 79-78)

TÄÄLTÄ IKUISUUTEEN

”Levolle lasken luojani, armias ole suojani”

Andersson Leif Helmer, s. 7.5.1948, kuoli 11.12.2011 Kokkolassa	(taulu 80)
Lahti Irja Johanna, os. Marttila s. 21.7.1945, kuoli 8.1.2012 Jyväskylässä	(taulu 59c-59)
Renvall Erkki Johannes, s. 18.10.1934, kuoli 22.2.2012 Vantaalla	(taulu 305)
Anttila Hertta Johanna, s. 13.11.1917, o.s. Heinonen, kuoli 18.2.2012 Raumalla	(taulu 29)
Matara Päivi Sisko Kyllikki, s. 25.6.1950, os. Terästö, kuoli 5.6.2012 Nokialla	(taulu 385)
Heliö Elvi Annikki, s. 29.8.1953, os. Pärssinen, kuoli 8.11.2012 Kauvatsalla	(taulu 110)
Kossila Juha Sakari, s. 8.1.1935 kuoli 24.10.2012 Porissa	(taulu 102)

SUKUVIIRI LUOVUTETTIIN HELLI BREVENHOLTILLE

Viime kesänä Helli (taulu 243) ja Osmo Brevenholt olivat Australiasta käymässä Suomessa. Helli (87 v.), Emma Häyhtiön sukuhaaran vanhimpana, luovutettiin sukuseuran pöytästandaari. Pienimuotoinen luovutustilaisuus pidettiin Yterissä, ravintolassa Reikä 19. Lyhyellä varoitusaikalla paikalle olivat saapuneet Helliin ja Osmon lisäksi Helliin serkut Ritva Huhtala, Riitta Riikkilä ja Irmeli Valjento sekä Lasse Pitkäranta, Ritvan tytär Virve Hämäläinen, puheenjohtaja Helena El Togby sekä hänen lapsenlapsensa Julia Rintala.

(Irmeli Valjento)

Kuvassa Helena El Togby ja Riitta Riikkilä ovat juuri antaneet Helli Brevenholtille suvun pöytästandaarin. Vieressä istuu Osmo Brevenholt.

ESKO KETONEN – sukututkija ja kertoja vailla vertaa

”Tuntuu toisinaan, että olen ottanut haukatakseni liian suuren palan, mutta ei se johdu omasta uutteruudestani, vaan siitä, saanko muutamattam sukuyhdistyksen jäsenet innostumaan tähän ‘suuryöhön’. – On monasti mainittu ‘silmänstekevien’ sukututkijoiden taholta, että olisi erittäin tärkeää saada aikaan sukhistoriaa, juuri niiden toimesta jotka harrastavat sukututkimustyötä. He tarkoittavat juuri sellaista historiaa, jossa jokainen eli jokaisen yksityisen elämäntarina tulisi kerrottua.

Tähän kelpaa malliksi Anna-Liisa Räikän laatima historia vanhemmistaan. Nyt olisi kysymys Ketosten III-polven muistelmat, ja sitä varten rohkenen esittää allamainitut tekijät, jotka suorittaisivat työn jo poismenneiden tai estyneiden osalta sekä tietysti oman tarinansa.”

(Katkkelma Eskon sukulaisilleen kirjoittamasta kirjeestä.)

Esko Johannes, Kalle Johannes ja Olga Maria Ketosen (taulu 287) kovasti odotettu poika, syntyi 5.7.1912. Perheessä oli ennestään kolme tytärtä, Vilma, Senja ja Seere, ja tuolloin asuttiin Kokemäellä. Kuten ennestään tiedämme, perheen lapsiluku täydentyi vuosien mittaan kuudella tyttärellä ja kolmella pojalla. Alla olevat muistelut on poimittu Eskon pitämästä puheesta ”Esi-isien saappaiden jäljet eli mitä kaikkea löytyykään kuljettaessa menneisyyden sarkaa.”

Kiinnostus omaan sukhistoriaan heräsi

”Nuorena poikasena jo kuulin vanhempieni puhuvan esi-isistä, joistakin TIMMEISTÄ. Viimeinen Timme oli suvussamme Frans Ketosen veli, joka vielä käytti Timme-nimeä. Oli puhuttu, että esi-isät olivat tulleet Ruotsista, ja sellaistaikin, että he olivat aikaisemmin olleet ihan kuninkaan hoviväkeä. Se oli erityisesti jäänyt mieleeni, että suku oli aikoinaan ollut Eurassa, Kauttuan kylässä, ja että Kauttuan vanhat tehtaajat olisivat mukamas olleen esi-isien hallussa. Tämä seikka on jo vuosia kiinnostanut meitä ”nykypolven Timmejä”. Asia sai pienen alkusysäyksen 1970, jolloin sain Ilmari Kauselta kuulla, että Eurassa on eräs maanviljelijä, vanhapoika Rauvola ja hänellä on suuri sukututkimusarkisto, mikä sisältää myös meidän suvun vaiheita. Vasta syksyllä 1976 soitin Turajärven Rauvolalle ja tiedustelin mahdollisuuksia tutustua hänen arkistoonsa. Rauvola vastasi, että ”ei sinun sentakia kannata tänne matkustaa, vaan löydät tarvitsemasi tiedot jo kaupungin kirjastosta, ja siellä on samat asiat kuin minullakin. Ne ovat julkipantuna Suomen Sukututkimusseuran vuosikirjassa 1943”. Sieltä tiedot sitten löytyivät aina 1660 alkaen ja isoisäni vanhempiin saakka. Siitä eteenpäin olen ko. tiedot saanut kirkonkirjoista ja osan nykypolvelta henkilökohtaisesti kyselemällä.”

*Esko ja Erna Ketonen
tyttärineen.*

Esko kertoo hyvin tarkkaan matkastaan Euraan kesällä 1977 tutkimaan Kauttuan aluetta, millä matkallaan hän ikään kuin sattumalta törmää Euran museon hoitajaan, opettaja Valtter Lyysaareen. Lyysaari on suorastaan innoissaan saadessaan tavata ”ensimmäisen Timmen jälkeläisen”, kuten hän asian ilmaisee. Näistä Lyysaarelta saamista tiedoista on suunnattomasti apua, ja ne innoittavat Eskoa tutkimaan lisää sukunsa vaiheita.

Lapsuus Verkkokarissa

Samalla matkalla, elettiin syksyä 1977 (20.10.1977), Esko suuntasi kulkunsa Poriin sisarensa Esterin (Landgren, taulu 127) luo. Heillä oli yhdessä tarkoitus matkustaa Ruotsiin Tidaholmaan tervehtimään Senja-sisaren lapsia. Matkaa tehtiin Esterin upouudella Mazdalla, jota Esko aluksi ajoi. Esko kuitenkin halusi katsella ympärilleen ja tehdä huomioita tutuista lapsuuden maisemista.

– Tiedätkö siskoni, miten tuo metsikkö on tavallaan tärkeä kohta minun nuoruusvuosienei muistona, kysyi Esko kun ohitettiin Irjanteen TV-mastoa.

– Olen jotain hämäästi muistavinani, että isämme on eläessään kylvänyt siihen puita, Esteri vastasi.

– Se on vain osa siitä asiasta, mutta voinhan nyt kertoa sinulle sen metsikön historian, varsinkin kun se kuuluu niihin paikkoihin, joihin esi-isien saapas painoi aikoinaan niin syviä jälkiä. Haluatko kuulla?

– Totta kai, se on usein tullut mieleeni tästä ohi ajaessani.

– No jaa, mistä sen nyt aloittaisin? Katsos siihen aikaan oli lupa ja tapana polttaa riskikko hakatulta alueelta, ja siihen sitten kylvettiin ruutukylvönä tai hankikylvönä mäntyä uutta puustoa varten. Muistathan sen, että isämme Kalle Ketonen johti aikoinaan lähes parinkymmenen vuoden ajan näiden metsien parturoimista alaisenaan parhaina aikoina kymmenkunta työnjohtajaa. ”Penikkaraiteinen” juna ajoi yötä päivää puutavaraa Verkkokarin satamaan, jossa oli väliin kymmenenkin laivaa kerrallaan lastaamassa puutavaraa. Enimmäkseen nuo 75 dv tonnin kaljaasit veivät priimaa koivuhalkoa Tukholmaan polttopuiksi.

Niin, isä Ketonen kun oli sellainen ikuinen kokeilija, niin nytkin hän kehitti sellaisen teo-

Ketosen sisarukset isänsä Kalle Ketosen pihassa Vähäraumalla, Porissa. Vasemmalta Terttu, Esteri, Vilma, ”tuffa”, Esko, Eero, Teuvo ja Veikko. Tarkkaa tietoa siitä, mikä tilaisuus ja milloin kuva on otettu ei ollut saatavilla, mutta oikealla oleva Kari Ketonen, s. 1953, on kuvassa noin 5-vuotias.

rian, että kun tuo palaneen tuhka rikotaan jotenkin, niin eiköhän siemen idä. Niin ryhdyimme tuumasta toimeen. Me valmistimme isän kanssa tuoreista kuusihaloista, joihin oli jätetty n. 70 cm:n pitkät oksat paikoilleen niin sanotun risukarhin, jota entisaikoina käytettiin. Siihen tehtiin aisat, joihin voitiin hevosen valjaat kiinnittää. ”No niin poika, pistäppäs Musta nyt noihin aisoihin ja aja nuo kannot kiertäen mahdollisimman tarkkaan, jokainen kohta niin että tuo tuhkapinta särky”. Ja tämä poika teki käskyn mukaan. Joskus keväthangilla isä sitten oli käynyt sen tekemässä, ja voi uskoa että se koe onnistui aivan yli odotusten, kuten isä sen ilmaisi. Siitä tuli maailman hienoin taimisto. Jopa Rauman kaupungin metsänhoitaja oli käynyt sen kuvaamassa dialevyille väreissä (siihen aikaan dia-kuvat tehtiin lasilevyille) ja hän oli esitelmämatkoillaan kertonut tästä hienosta mallitaimistosta.

Sittemmin, kun isä oli saanut parturoitua nuo Vuojoki-yhtiön metsät, oli tuohon samaan taimistoon (valtion ostettua metsät) istutettu lehtikuusta oikein suoriin riveihin. Tähän koeviljelyspaikkaan on merkitty oikein taulut, mutta niistä puuttuu merkintä tämän peruspuuston istutuksesta tai kylvöstä. Sillä kohtaa isäimme saapas jätti melkoisen pysyvän jäljen, jota jälkipolvi saa ihailla vielä useita vuosikymmeniä.

– Näin se matka vaan kuluu. Ohitimme juuri Eurajoen kirkonkylässä Eurajoen yli johtavan sillan ja tienviitan, jossa lukee Verkkokari. Tulee aina mieleen nuo onnelliset lapsuusvuodet, kun ajan tästä ja näen tuon viitan. Muistan vielä aivan elävästi, kun kymmenen vanhana sain kunniakkaan tehtävän, kun menimme joulukirkkoon hevosella ajaen. Isä oli antanut minulle ohjokset ja sanonut, että istuppas poika kuskipukille, me äidin kanssa istutaan täällä takana herroiksi. Minusta se oli silloin suurin luottamus ja suorastaan kunnianosoitus, kun oli saanut tällaisen tehtävän. Matka Verkkokarista kirkolle, kymmenen kilometriä, oli kyllä ennestään tuttu ja vielä pitemmällekin, kun olin jo silloin ainakin kerran käynyt Irjanteen myllyllä jauhattamassa rukiita ja vehnää.

– Tiedäthän sisko, tuolla kirkolla on kaksikerroksinen puurakennus, jossa on baari ja muuta, yläkerrassa asuntoja, se on meidän entinen kotimme. Se tuotiin Verkkokarista ja pystytettiin tänne kaksikerroksiseksi. Muistatko, vielä Verkkokarissa se oli yksikerroksinen

ja siinä oli viisi ulko-oveakin korkeine puurappusineen ja ulkonevine eteisineen. Meidän keittiörappu oli muita pienempi. Siitä ajasta pitää joskus vielä kirjoittaa. Siihen liittyy niin paljon, pirtulastia ja yölliset kanisterien kolinat laitureissa, naapureissa, rullavaunun katoamiset, suuret pirtutakavarikot, hukkuneiden löydöt, junavauriot ynnä muuta.

– Kyllä mä vielä alan kirjoittamaan, vai mitä luulet sisko hyvä, kannattaisiko se?

– Mikäs ettei kannattaisi, onhan sitä kirjoitettu tyhjemmistäkin aiheista. Siihen aikaan sisältyy niin paljon metsäteollisuudesta, torpparipolitiikasta entisajan kylätappeluihin asti, ja säästöliekillä tapahtuvaan elämänmuotoon. Ala vaan ajoissa, ennen kuin asiat unohtuvat, Esteri jatkoi.

– Huomasitko sisko, mikä tienhaara tuossa vilahti ohi?

– Kyl mää se huamasi, sano Esteri porilaisittain. Mut muistaksää ko isä eksy sinne Olkiluotoon, jonne toi täyviitta viisaa? Me ku oltii sillo marjareisul, ja sää luusasiit meit rantaa venneell, mitä siin oikeen tapahtu? kysyi Esteri.

– Kyllä muistan. Ja oikein hyvin muistankin. Astiat olivat täynnä ja lähdettiin rantaan veneelle. Isä väisti aina vasempaan, kun oli märkä paikka, ja niin me tultiin samaan paikkaan, mistä oli lähdetty. Silloin näin ensimmäisen kerran, että isä oli eksyksissä. Rohkaisin luontoni ja ehdotin, että saanko minä mennä edellä niin tulemme rantaan. No kiiruhda sitten ja kattokki, että tullaan venneelle. Matkaa oli noin 400 metriä ja pari metriä meni sivuun veneen nokasta, kun tulimme perille. ”No sanoppas ny poika, miten sää osasi tänne, tiukkasi isä.” – Kuulin koko ajan kun meri kohisi, koitin selittää. Se taisi olla ainut kerta, kun isä niillä monilla sadoilla metsäretkillään eksyi. – Ja nyt sinne kolmen pitäjän ihmisten lammaserottelusaareen tulee sitten tuo ”saastelaatikko” tuo atomivoimalaitos.

Köpingin kirkko

Matka jatkui Esterin ajaessa eteenpäin ja ohi vilahti myös Lapijoen tienviitta. – Tuolla Lapijoen iltamatansseissa soitin noin 16-vuotiaana ensimmäiset iltamatanssit yksinani 4-rivisellä hanurilla, tietysti isältä salaa, sitä hän ei olisi hyväksynyt ollenkaan. Ainakin siitä olisi tullut aikamoiset haukkumiset. Olin minä yhdessä näytelmässäkin mukana. Esitin nuorta ylioppilasta, joka oli saanut reput Kämpin ja Kappelin punnsien vuoksi. Se oli sitä roolin tunnustelun aikaa.

– Juu, ja päädyit lopulta sotilaaksi, se kai sopi sinulle parhaiten, tuumi sisko.

– No jaa, täytyy sanoa, että asetakki tuntui hyvin luontuvan hartioilleni, vaikka se ker-santin alkutaival tuntuikin köyhän toimelta. Mutta se kutsumus, se piti mielen puhtaana todelliselta tyytymättömyydeltä.

Mynämäellä poikettiin vielä motelliin kahville, vaihdettiin kuskia ja jatkettiin kohti Naantalin satamaa ja sieltä lautalla Kapellskäriin. Päämääränä oli Köpingin kirkko, ja siellä Anna Katarina Timmen kunniataulu.

Lähteenä on käytetty Esko Ketosen kirjoittamaa tekstiä ensimmäisessä sukukirjassa 1977. Osia tekstistä on julkaistu myös Jarmo Paikkalan tekemässä sukukirjassa, 2006. – Maisa Nissinen

Arkistojen kätköistä...

Vehmäinen 1.1.44.

Mkti hyvä!

Kiitos kirjeestasi, jonka sain eilen.
Odotimme sinua Gulltashyllän lomalle. Kun kä-
vimmme Gulltashyllässä nimen kiertäen samaa että
kuleit Saloselle jouluksi. Emme pakettiaakaan
sen tähden lähettänyt.

Sänneään kumlanut
käärä sitten laittamasi. Franse on ollut terve, eilen oli pau-
nut Uudeksen ruokahuoneeseen ja sanovi olleensa vaakassa jossain
taina lähitin sen pteikassa ja painoi tasan 100 kg nim kyl-

Syynä on mi känessä jo taas hohoa on. Miellä kun
min kun noin voi ole nyt ollut ruuan puuttelta, min kun
ei on tui oli kiertäessä ei ollut muuta eikä lihaa jotta
melkein kaksi viikkoa suuria tehijöitä.

Metsiä on vähän ostettu noin tärä-
si ja parasti ja puhkatta pumhoa pestyyn, eikä huultaosk-
lineen pypsi eikä enempää ostetakaan kun ei tiellä keu-
min jalat oli aika nämäkäin saa pois metsästä. Tuhat
hän sen pumoa on tuosta Salminen takaa mäestä
omaan kuusi juhla-ajajona metsiä, ne ovat aika läheltä
kissäkin. Kolla k... on 200 pumhoa ja n... metsiä Uudeks-

sa kylässä paini, mutta se on min pieni
määrä, kai ne siitä jollain tavalla saa. He-
ronen tarvitsi ostaa, mutta mitään saa
allirenkun, kun Franse ei viitsisi sitä
laittaa. Tui kun tui viheammun tämän keu-
ruohivalissa sanoit tulevasi lomalle, pääsuko-
kumpu jo pilloni. Laitan hänelle joulukortin ja
ketin mutta ei hän ole mitään ilmoittanut
jok sen on saanut. Posti sai hänelle kortin
Posti sai joulukortteja 22 kpl. ja Franse ja
nina yhtenä 23 kpl. Kyllä Siina on korttia
jokten paikkaan. Syysä k...
Linnulle

Gulltashyllä

Marja-Leena Matara (taulu 383) löysi muistojensa kätköistä isälleen Ahti Mataralle rintamalle kirjoitetun kirjeen. Kirjeen oli kirjoittanut tämän isän Frans Mataran puoliso Jenny. Kirjeen loppuun oli nimensä riipustanut nuorempi veli Pertti Matara.

Vehmainen, 1.1.44

Ahti hyvä!

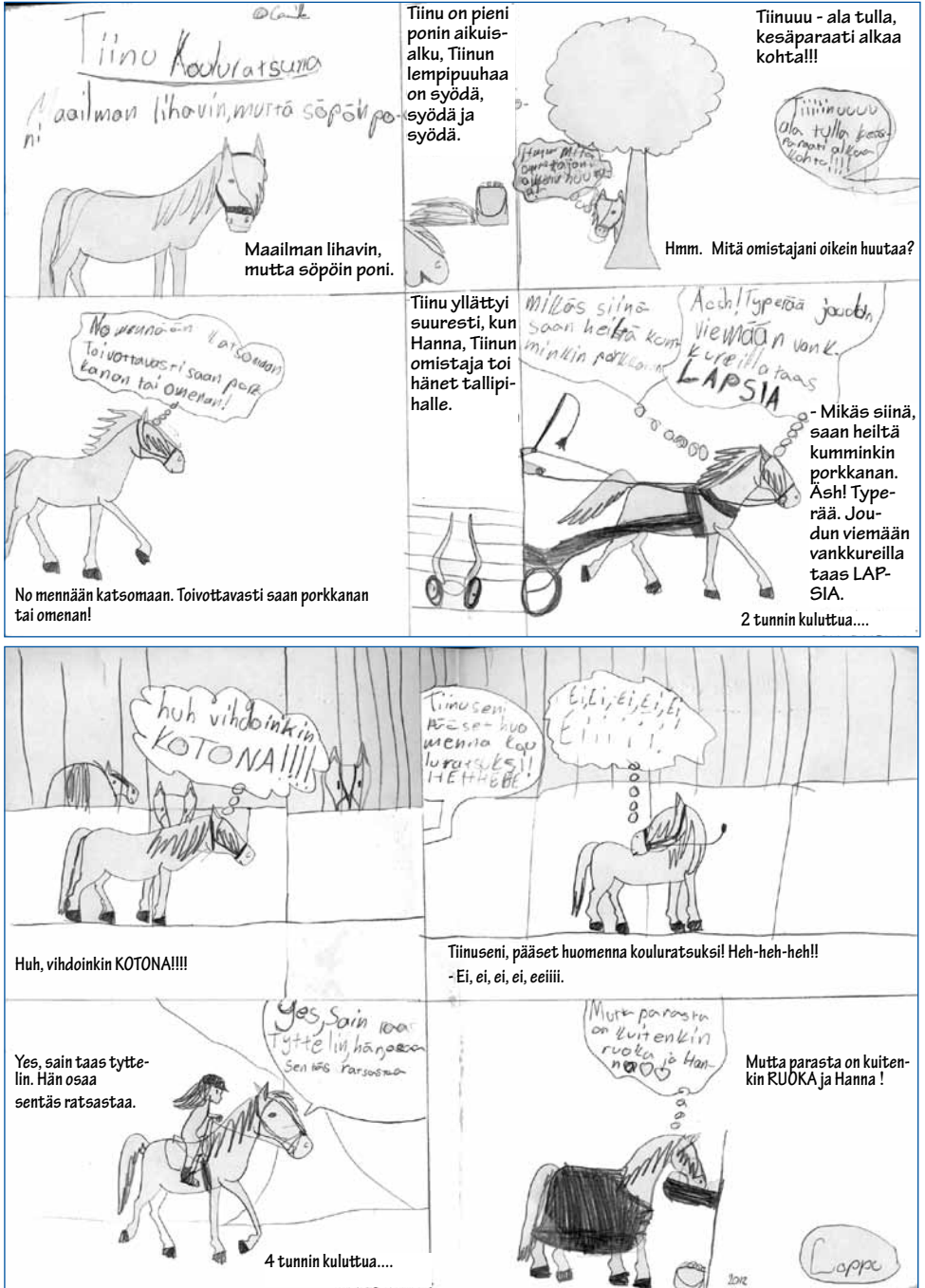
Kiitos kirjeestäsi, jonka sain eilen. Odotimme Sinua Jouluksi lomalle. Kun kävimme Lauttakylässä niin Kerttu sanoi, että tulet Saloselle jouluksi. Emme pakettiakaan sentähden lähettänyt jouluksi. Kun ei Sinua tännekään kuulunut käymään kolme päivää sitten laitoin Sinulle pake-tin, ei tainnut Uudeksi vuodeksi vielä ehtiä. Maanantaina lähetän sen karvalakin.

Hyvin on voitu ja joulukin meni niinkuin näin sotavuonna sopiikin. Pertti on tai oli lievässä keuhkokuumeessa melkein kaksi viikkoa, oli sisällä, kuume vei sen taas niin laihaksi. Nyt hän jo syö kovasti ja on ulkona. Oli niin sateinen syksy eikä ollut kumisaappaita niin jalat oli aina märkinä niin siitä hän sen kivun sai. Pertti ei päässyt edes omaan kuusijuhlaan, vaikka oli tonttuleikissäkin. Kyllä hän aika hyvän todistuksen sai. Fransse on ollut terve, eilen oli kaupungissa ja sanoi olleensa vaakassa jossain apteekissa ja painoi tasan 100 kg. niin kyllä hänessä jo taas kokoa on. Meillä kun ei ole nyt ollut maitoa eikä lihaa jotka ovat suuria tekijöitä.

Metsiä on vähän ostettu noin toista tuhatta runkoa pystyyn, eikä luultavasti enempää ostetakkaan kun ei tiedä kuinka nämäkään saa pois metsästä. Tuhat runkoa on tuosta Salmisen takaa mäestä Kauhajanen metsästä, ne ovat aika lähellä. Sitten on 200 runkoa Jankan metsää Uudessa kylässä päin, mutta se on niin pieni määrä, kai ne sieltä jollain tavalla saa. Hevonen tarvitsis ostaa, mutta mistä saa tallirengin, kun Fransse ei viitsisi sitä hoitaa. Ensi kuun tai oikeammin tämän kuun puolivälissä sanoit tulevaksi lomalle, pääseekö Onnikin jo silloin. Laitoin hänelle jouluksi pake-tin mutta ei hän ole mitään ilmoittanut, jos sen on saanut. Pertti sai häneltä kortin. Pertti sai joulukortteja 22 kpl ja Fransse ja minä yhteisiä 23 kpl. Kyllä siinä on korttia yhteen paikkaan. Hyvää uutta vuotta toivomme Sinulle

TIINU KOULURATSUNA

Sarjakuvan piirsi ja sepitti Camilla Lehtikangas (taulu 384) . Tekstiselvennykset toimituksen.

TERVEHDYS RUOTSISTA!

Saamme iloksemme myös silloin tällöin tervehdyksiä Ruotsista. Tällä kertaa Ruotsiin sotavuosina siirtyneiltä sisaruksilta, jotka ovat Senja Fagerin (o.s. Ketonen, taulu 296) lapsia. Kuvassa vasemmalta keskellä Pertti Meijer, Pertin vaimo Margareta ja heidän tyttärensä Maj. Kuvan lähetti Aila Leppänen (taulu 327).

Kesäretkelle Riikaan 18.8.2013

Olemme suunnittelemassa kesäretkeä elokuussa 2013 Latviaan Riika - Kuurinmaa alueelle, de la Myle'n asuinsijoille.

Lähtö olisi sunnuntaina 18.8.2013 Porista, ja paluu keskiviikkona 21.8. Matkasta tarkemmin keväällä kotisivuillamme www.timm-ke-tonen.fi. Asiaa hoitaa Lasse Pitkäranta. Mikäli haluat jo nyt ilmoittautua, ota yhteys Lasseen lassetop@windowslive.com

Erkki Renvall

28.10.1934 – 22.2.2012

Suruviesti yllätti meidät sukulaiset tämän vuoden helmikuussa, kun kuulimme Erkin menehtyneen vain parin päivän sairaalassa olon jälkeen.

Erkki Johannes Renvall (taulu 305) syntyi Luvialla, hänen vanhempansa olivat Seere Sylvia (o.s. Ketonen) ja Väinö Johannes Renvall. Seere-äitinsä, joka oli Frans Ketosen lapsenlapsi, Erkki menetti ollessaan vajaan 1-vuoden ikäinen. Erkkiä hoiti isoäiti Mari Renvall, jota kutsuttiin Muursuon Mariksi heidän asuinpaikkansa Muurainsuon mukaan.

Erkki kävi koulua ensin Luvialla ja myöhemmin Porissa. Hän oli innokas oppimaan ja kävi ensin valmistavan ammattikoulun, jonka jälkeen ammattikoulun ja teknillisen koulun. Teknillisen koulun jälkeen hän vielä jatkoi ja luki insinööriksi ja suoritti myös kaupallisen tutkinnon. Hän toimi myynti-insinöörinä ja teki paljon matkoja työssään.

Erkki tapasi Anjan ja he avioituivat 27.8.1955. Anja oli jo silloin valmistunut pankkivirkailijaksi. Aluksi he asuivat Porissa, jossa heille syntyi kaksi lasta, Tarja Maarit Kristiina 11.6.1956 (k. 17.10.2010) ja Ismo Jari Johannes 23.06.1958. Erkin ja Anjan lapsenlapsia on kolme: Maaritin tytär Kirsi ja Jarin Reea ja Lasse.

Suku oli Erkille tärkeä ja rakas, hän vieraili mielellään sukulaisten luona työmatkoillaankin aina kun sattui paikkakunnalle, jossa sukulaisia asui. Hän oli mukana sukuseuran perustamisesta 1984 alkaen ja toimi sukuseuran parhaaksi monin eri tavoin. Hänet valittiin sukuseuran puheenjohtajaksi Kauttuan sukukokouksessa 2000. Erkin aloitteesta sukukokouksesta tuli seuraavina vuosina sukujuhla. Kokemäellä Vitikkalan Rusthollissa vietettiin sukujuhlaa vuonna 2002.

Puheenjohtajana Erkki kantoi erityisesti huolta sukuseuran talouden tilasta, sillä oli päätetty kustantaa uusi sukukirja. Sukukirja saatiinkin toimitettua ja kirjaa jaettiin ennakkoon tilanneille Yyterissä vietetyssä sukujuhlissa 2006.

Erkin kausi sukuseuran puheenjohtajan päättyi samoin vuonna 2006, mutta hän oli aktiivisesti mukana sukujuhlissa ja myös muulloin yhteydessä sukulaisten kanssa. Kun sukuseura sai oman vaakunan, tilasi Erkki pian vaakuna-aiheisen isännänviirin mökilleen. Mökki oli heidän perheelleen monin tavoin tärkeä vapaa-ajan viettoaika.

Muistamme Erkin hyväntahtoisena, avuliaana ja valoisana persoonana. Hän oli mielellään yhteydessä sukulaisiinsa, halusi tutustua myös meihin nuorempiin serkkuihin ja oli aidosti kiinnostunut muista ihmisistä.

(Marjatta Ruusunen)

TILAA SUKUSEURAN OMIA TUOTTEITA

Sukukirja

Viimeisintä sukukirjaa on vielä muutama kappale jäljellä. Seuraava sukukirja tulee olemaan tämän kirjan täydennysosa.

Sukukirjan hinta on 35 euroa.

Tiedustelut ja tilaukset: Helena El Tobgy, puh. 0400 649719, helena.eltobgy@gmail.com

Pöytästandaari

Sukuseuran pöytästandaarin voi hankkia suvun jäsenelle lahjaksi merkkipäivän johdosta tai muuksi erityiseksi kunnianosoitukseksi. Pöytästandaarista on kuva sivulla 7. Pöytästandaarin hinta on 40 euroa.

Isännänviiri

Sukuseuralla on oma isännänviiri, jonka saa tilauksesta. Hinta määräytyy viirin koon mukaan.

Postimerkki

Sukuseuran oma vaakunapostimerkki on 1. luokan kirje-merkki, jonka hinta on 1,50 euroa.

Tilaukset pöytästandaarit, isännänviiri ja postimerkit: Marjatta Ruususelta, puh. 040 5233996, marjatta.ruusunen@gmail.com

Kuulakärkikynä

Myytävänä kuulakärkikyniä Timm-Ketonen sukuseura ry -tekstillä. Kynän hinta on 3 euroa.

Avaimenperä/taskulamppu

Pieni, taskuun hyvin mahtuva ja tehokas led-taskulamppu Timm-Ketonen sukuseura ry- tekstillä ja kolmella led-valolla varustettuna. Hinta 3,50 euroa

Kynien ja avaimenperätaskulamppujen tilaukset: Helena El Tobgy, puh. 0400 649719, helena.eltobgy@gmail.com

TIMM-KETONEN SUKUHALLITUS 2012–2014

<i>puheenjohtaja</i>	El Tobgy Helena	helena.eltobgy@gmail.com Timpurinpolku 6 D, 29100 Luvia	0400 649719
<i>varapj.</i>	Manninen Kirsti	kirsti.manninen@fimnet.fi Hirvenpolku 3, 88600 Sotkamo	044 328 6024 (08) 666 11 66
	Nissinen Maisa	maisa.nissinen@tek.fi Härkavaljakontie 6 A, 00750 Helsinki	0400 841862
	Palola Hanna	hanna.kristiina.palola@gmail.com Kourujärvenkatu 22, 26660 Rauma	(02) 821 0748
	Pitkäranta Lasse	lassetop@windowslive.com Varikontie 12, 28600 Pori	050 561 2035
<i>sihteeri</i>	Ruusunen Marjatta	marjatta.ruusunen@gmail.com Lehtotie 10, 26840 Kortela	040 5233996
<i>varajäsenet</i>	Ketonen Kalevi	anteroketonen@gmail.com Puolukkatie 3, 28220 Pori	(02) 639 4125 040 534 9446
	Matara Leena	matara.leena@gmail.com Yläpykälä 3 A 7, 99130 Sirkka	0400 778 853
	Lahti Päivi	lahtipaivi@hotmail.com Satakunnankatu 20 A 17, 28130 Pori	040 5448056

MUUT TEHTÄVÄT

<i>kunniajäsen</i>	Riikkilä Riitta	riitta.riikkilä@gmail.com Karhulantie 10 A 6, 32700 Huittinen <i>Jäsenasiat sekä Fransin sukuhaaran yhteyshenkilö sekä Häyhtiön ja Frans Arvo Ketosen sukuhaaran tietojen ylläpito Sukujutut-ohjelmaan</i>	(02) 569413 045 631 0186
	Niemitalo Irja	irja.niemitalo@fimnet.fi Maissimakasiinintie 19, 90240 Oulu <i>Karlin sukuhaaran yhteyshenkilö</i>	(08) 557 1118 0400 292 118
	Putaala Tuulikki	tuulikki.putaala@kolumbus.fi Seiväskuja 2, 21420 Lieto <i>Kustaa Mauritz Timmen sukuhaaran yhteyshenkilö</i>	(02) 487 7845 0400 616474
<i>leikekirja</i>	Ranta Mirja	Vuorenpäätie 9 A, 32810 Peipohja	044 2528636 040 5622 462
<i>rahastonhoitaja + kirjanpitiäjä</i>	Virtanen Ritva	kaiccis@gmail.com Palvaanniemenkatu 7 D 7, 33700 Tampere	050 523 2156
<i>kunniajäsen</i>	Ketonen Veikko	Valtakatu 10 D 23, 28100 Pori	(02) 635 3406 0500 337 248

SUVUN JÄSENTEN MUUTTUNEET TIEDOT

Suvun muuttuneet jäsentiedot jäsenrekisteriä varten pyydetään ilmoittamaan seuraavasti:

Karl Timmen (Heliöt, Pelttarit ja Marttilat) suvun jäsentiedot vastaanottaa Irja Niemitalo, irja.niemitalo@fimnet.fi tai gsm 0400 292118.

Maurits Timmen suvun tiedot vastaanottaa Tuulikki Putaala, gsm 0400 616474 tai 02 4877845

Emma Häyhtiön ja Frans Arvo Ketosen sukuhaarojen tiedot vastaanottaa Riitta Riikkilä, riitta.riikkila@luukku.com

Johanna Matilda Lahtisen, Hilja Judith Mataran, lida Maria Salosen ja Hannes Ketosen sukuhaarat vastaanottaa Helena El Tobgy, helena.eltobgy@gmail.com

Kalle Ketosen sukuhaaran tiedot vastaanottaa Mirjami Westerlund, mirjami.westerlund@sci.fi

Omat tietonsa ja uudet jäsenet voi antaa myös suvun kotisivuilla www.timm-ketonen.fi

MUISTATHAN MAKSAA JÄSENMAKSUSI!

Vuoden 2013 jäsenmaksu on 15 €/perhe. Perheeseen luetaan kotona asuvat lapset. Aikuisten lasten tulee maksaa oma jäsenmaksunsa.

Tilitiedot:	SampoPankki (nyk. Danske Bank)
IBAN	FI44 80001801448276
BIC/SWIFT	DABAFIHH (ulkomailla maksettaessa)
saajan nimi	TIMM – KETONEN sukuseura ry
viitenumero	2613
eräpäivä	6.2.2013
maksumäärä	15,00 €

**MUISTA KIRJOITTA
VIESTIKENTTÄÄN OMA NIMESI,
ETTÄ TIEDAMME KENELTÄ
MAKSU TULEE!**

Saajan tilinumero	IBAN FI44 8000 1801 4482 76
Saaja	TIMM-KETONEN sukuseura ry
Maksajan nimi ja osoite	OMA NIMI
Eräpäivä	6.2.2013
	15,00 €
Viitenumero	2613

*Toivotamme Rauhallista Joulua
ja Onnellista Uutta Vuotta 2013!*

Timm-Ketonen sukuseuran sukuhallitus